U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním na straně jedné a **Obvodním soudem pro Prahu 2** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 25 C 190/2019, o zaplacení částky 3.636,67 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **TELECOM 21 CB s.r.o.**, IČ 25160681, se sídlem Lipenská 1681/38, České Budějovice, zastoupená WÖLFL & POKORNÝ, společnost advokátů s.r.o., se sídlem Široká 15/8, České Budějovice, a žalované **EUROfasády s.r.o.**, IČ 02172178, se sídlem Bělehradská 568/92, Praha 2,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 25 C 190/2019, o zaplacení částky 3.636,67 Kč s příslušenstvím, **je soud**.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 9. 2019, čj. 25 C 190/2019-24, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 24. 3. 2020 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) se Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“ či „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. Spor vznikl podle názoru navrhovatele mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 2 (dále jen „obvodní soud“) ve věci vedené u obvodního soudu pod sp. zn. 25 C 190/2019.

[2] Z návrhu na zahájení kompetenčního sporu, ze spisu ČTÚ sp. zn. ČTÚ-47 649/2019 a ze spisu obvodního soudu sp. zn. 25 C 190/2019, vyplynulo následující.

[3] TELECOM 21 CB s.r.o. (dále jen „žalobkyně“) podala dne 31. 7. 2019 k obvodnímu soudu návrh na vydání elektronického platebního rozkazu na zaplacení částky ve výši

3.636,67 Kč s příslušenstvím, a to za poskytnuté telekomunikační služby společnosti EUROfasády s.r.o. (dále jen „žalovaná“), konkrétně za hovorné.

[4] Obvodní soud dne 19. 9. 2019 usnesením čj. 25 C 190/2019-24 řízení zastavil a rozhodl, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ. V odůvodnění uvedl, že v dané věci se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení ceny telekomunikační služby podle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Proto dospěl k závěru, že „*v tomto případě nemá pravomoc věc projednat, neboť se jedná o věc, která je zákonem o elektronických komunikacích svěřena k rozhodování ČTÚ, ust. § 129*“.

[5] Dne 3. 12. 2019 vzala žalobkyně svůj návrh, na jehož „*základě je u ČTÚ vedeno řízení pod sp. zn. ČTÚ-47 649/2019-633/II-ChV, v plném rozsahu zpět*“.

[6] ČTÚ podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu, ve kterém uvádí, že nesouhlasí s názorem obvodního soudu. Navrhovatel vychází z konstantní judikatury zvláštního senátu (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9 a ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12), podle které je nutné kumulativně naplnit osobní i věcný předpoklad pravomoci ČTÚ rozhodnout vzniklý spor, přičemž ČTÚ namítá, že v dané věci nebyl na straně žalobce naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel dále poukazuje na skutečnost, že „*žalobkyně není ani nebyla evidována jako podnikatel v elektronických komunikacích, a neměla tudíž oprávnění poskytovat veřejně dostupné služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 odst. 1 písm. o) zákona o elektronických komunikacích, ani zajišťovat veřejné komunikační sítě*“.

[7] ČTÚ závěrem svého podání navrhuje, aby zvláštní senát usnesením vyslovil, že příslušným k vydání rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 25 C 190/2019 je soud a že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16. 9. 2019, čj. 25 C 190/2019-24, se zrušuje.

[8] Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností a úvah:

[9] Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

[10] Z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (negativní kompetenční spor).

[11] V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 2 i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

[12] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

[13] Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda žalobkyně v daném smluvním vztahu vystupuje jako osoba vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích, a tudíž zda je dána pravomoc navrhovatele rozhodnout ve věci, či zda má o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 3.636,67 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazeného hovorného rozhodnout soud.

[14] Zvláštní senát již v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, nebo v usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010–9 (na které správně odkázal i navrhovatel), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[15] Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.*“

[16] Osoba účastníka pak musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) téhož zákona („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

[17] Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka, případně uživatele, veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

[18] Zvláštní senát se nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

[19] Ze spisu navrhovatele sp. zn. ČTÚ-47 649/2019, zvláštní senát zjistil, že na výzvu ČTÚ o poskytnutí smlouvy, případně obchodních podmínek, na základě kterých poskytovala žalobkyně žalované služby, jejichž úhrady se žalobkyně domáhá v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, žalobkyně uvedla pouze, že svůj návrh bere v plném rozsahu zpět. Na obdobnou výzvu zvláštního senátu žalobkyně sdělila, že mezi žalobkyní a žalovanou *„nebyla uzavřena žádná smlouva v písemné ani ústní formě“* a že *„obchod byl uskutečněn na základě obchodní praxe a zvyklostí dlouhodobě vedených mezi žalobkyní a žalovanou“*. Zvláštní senát proto vycházel z faktur, které tvořily přílohu návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu (čj. EPR 175302/2019) které jsou součástí spisu navrhovatele.

[20] Z faktur vystavených žalobkyní za měsíc květen 2018 (č. VF681/1923) a červen 2018 (č. VF681/2350) vyplývá, že žalobkyně poskytovala žalované mobilní telekomunikační služby společnosti T-Mobile, když v textu faktur žalobkyně uvedla: *„Vážený zákazníku, fakturujeme Vám přeúčtování hovorného T-Mobile …“*; je to tedy žalobkyně, kdo je zákazníkem uvedené společnosti operátora. Právní vztah mezi žalobkyní a žalovanou je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora.

[21] Pro rozhodnutí kompetenčního sporu však zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobkyní a žalovanou. V posuzované věci není žalobkyně osobou aktivně poskytující sjednané služby elektronických komunikací, neboť ona sama tyto služby žalované neposkytovala, nýbrž jejich poskytnutí pouze zajišťovala (zprostředkovávala). Pokud by byl smluvní vztah žalobkyně se společností T-Mobile ukončen, žalobkyně by nebyla schopna za nezměněných okolností služby elektronických komunikací žalovanému dále poskytovat (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 22. 2. 2018. čj. Konf 25/2017-13, ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 14/2015-14, ze dne 30. 11. 2017, čj. Konf 40/2017 – 14, nebo ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 11/2015-14).

[22] Rovněž žalovanou nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřela s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalované plnit přímo na účet společnosti T-Mobile, byť prostřednictvím žalobkyně, musel by mezi žalovanou a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

[23] Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

[24] Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci ČTÚ podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích

zvláštní senát již neposuzoval (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 3. 2013, čj. Konf 3/2013–12, ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 11/2015-14 nebo ze dne 8. 3. 2016, čj. Konf 13/2015-13).

[25] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 9. 2019, čj. 25 C 190/2019-24, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[26] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Obvodní soud pro Prahu 2 pokračovat v řízení o podaném návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2021

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu